

[Landbrugsministeren]

Jeg kan imidlertid oplyse, at landbrugsministeriet i skrivelse af 30. marts 1978 har anmodet veterinærdirektoratet om med udgangspunkt i nævnte rapport at tage spørgsmålet om eventuelle ændringer i landbrugsministeriets instruks om udøvelse af kødkontrol af 27. september 1974 op til en nærmere drøftelse i en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for direktoratet, Dansk veterinærhygiejnisk Forening og de interesserede brancheorganisationer.

Jeg finder ikke på indværende tidspunkt, hvor arbejdsgruppens drøftelser ikke er tilendebragt, anledning til at foretage en ændring af de i instruksens § 12, stk. 3, angivne maksimumsnormer for slagtefastighed.

Ifølge nævnte bestemmelse må der af én dyrlæge undersøges indtil 50, af to dyrlæger indtil 110 og af tre dyrlæger indtil 180 svin i timen. Hver dyrlæge må undersøge indtil 400 svin i 1 døgn. Jeg skal i den forbindelse pege på, at det påhviler den ansvarlige overdyrlæge på stedet at påse, at undersøgelse efter disse maksimumsnormer kun sker, hvor slagtedyrenes størrelse og sundhedstilstand m. m. eller forholdene på slagteriet ikke hindrer det, i hvilket tilfælde overdyrlægen kan beordre slagtefastigheden nedsat eller ekstra dyrlægeassistance tilkaldt.

For så vidt angår den i begrundelsen for spørgsmålet påpegede nødvendighed af en udvidelse af kontrollen til at omfatte yderligere undersøgelser vedrørende antibiotikarester samt metabolitter heraf m. m. kan jeg oplyse, at landbrugsministeriets instruks om udøvelse af kødkontrol den 25. maj 1978 er ændret, således at alle slagtedyr med lidelser, der kræver laboratoriemæssig undersøgelse, ud over den bakteriologiske undersøgelse fremtidigt også skal undersøges for restkoncentrationer af antibiotika.

Denne ændring trådte i kraft den 1. juni 1978 og indebærer, at undersøgelser af slagtedyr for antibiotika vil stige fra ca. 2.000 undersøgelser til ca. 20.000 undersøgelser pr. år.

Hertil kommer, at de stikprøvevise undersøgelser vil fortsætte som hidtil.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (22/6 78) af:

Fuglsang (DKP):

»Agter ministeren at dispensere for den betaling af moms på husbondafløsning, der ifølge EFs 6. momsdirektiv ellers træder i kraft 1. oktober 1978 – eller på anden vis at afbøde de uheldige virkninger, ikke mindst for husdyrproduktionen, en sådan fordyrelse af husbondafløsningen vil have?«

(Spm. nr. 890).

Begrundelse.

Med stadig større vægt peger landbruget på nødvendigheden af en hurtig udbygning af husbondafløsning. Det er et spørgsmål om at sikre landmændenes fritid på linje med andre borgere og en vis tryghed mod sygdom. Ved siden af, at noget sådant vil medvirke til at fastholde de unge ved landbruget, har husbondafløsningen også en beskæftigelsesmæssig betydning. Derfor vil en sådan moms have meget negative virkninger såvel for landbruget som samfundsmæssigt. Derfor mit spørgsmål, om ministeren vil fritage husbondafløsningen for moms – dette så meget mere som andre EF-lande uden hensyn til EF på forskellig måde yder subsidier til deres landbrug – eller vil ministeren på anden vis hjælpe landbruget til at løse dette vigtige problem, eventuelt ved at tage det af kommunisterne stillede forslag om en organiseret udbygning af husbondafløsning med offentlig støtte op til fornyet overvejelse?

Besvarelse (27/6 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Udgift til husbondafløsning er en egentlig driftsudgift for den landmand, der benytter sig af ordningen. Som følge heraf vil han kunne fratække momsen af denne udgift som indgående afgift i overensstemmelse med momslovens regler om fradragsret for afgiften af indkøb m. v., der vedrører omsætningen af varer og ydelser. Afgiftspligten for husbondafløsningen vil således ikke medføre, at landbrugsproduktionen fordyres med momsen.

Til *undervisningsministeren* (22/6 78) af:

Steen Folke (VS):

»Hvilke sikkerheds- og sundhedsmæssige argumenter kan der fremføres imod det synspunkt, at skoleområdet bør ligestilles med